

ਦਾਦੀ ਦੇ ਖੇਲੇ

✎ Ursula Natula
🔍 Catherine Groenewald
📧 Anu Gill
😊 panjabi
|| nivå 4

Barnebøker for Norge

barnebok.no

Skrevet av: Ursula Natula
Illustrert av: Catherine Groenewald
Oversatt av: Anu Gill

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barnebok.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons [Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no).
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

ਦਾਦੀ ਦਾ ਬਾਗ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚਰੀ, ਬਾਜਰੇ, ਅਤੇ ਕਸਾਵੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਰ ਕੇਲੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਨ। ਦਾਦੀ ਦੇ ਕਈ ਪੋਤੇ ਪੋਤੀਆਂ ਸਨ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਚੋਰੀ-ਛਿਪੇ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਚਹੇਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਅਕਸਰ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਸੱਦਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਭੇਦ ਵੀ ਦੱਸਦੀ ਸੀ। ਪਰ ਇਕ ਭੇਦ ਉਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸ਼ੇਅਰ ਕੀਤਾ: ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਕੇਲੇ ਪੱਕੇ ਕਰਦੀ ਸੀ।

ਉਸ ਸ਼ਾਮ, ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਮਾਤਾ, ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਦਾਦੀ ਨੇ ਬੁਲਾਇਆ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂ। ਉਸ ਰਾਤ ਜਦ ਮੈਂ ਸੌਣ ਗਈ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਫੇਰ ਚੋਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੀ, ਮੇਰੀ ਮਾਪਿਆਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ, ਮੇਰੀ ਦਾਦੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤੋਂ ਨਹੀਂ।

„170 ਏ ਪੁ ਖੁੜ ਚੈਸ ਏ ਪੁ ਹਉ“ , ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਆਲੀ ਆਲੀ
 ਆਲੀ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ
 ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ
 ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ
 ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ

ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ
 ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ
 ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ
 ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ ਮੁ ਆਲੀ

ਮੈਨੂੰ ਦਾਦੀ, ਕੇਲੇ, ਕੇਲਿਆਂ ਦੇ ਪੱਤੇ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਤੂੜੀ ਵਾਲੀ ਟੋਕਰੀ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾਂ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ ਲੱਗਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਦਾਦੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਂ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। “ਦਾਦੀ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਣ ਦਿਓ...” “ਜ਼ਿੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰੋ ਬੱਚੇ, ਉਹ ਕਰੋ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ,” ਉਸ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਭੱਜੀ ਗਈ।

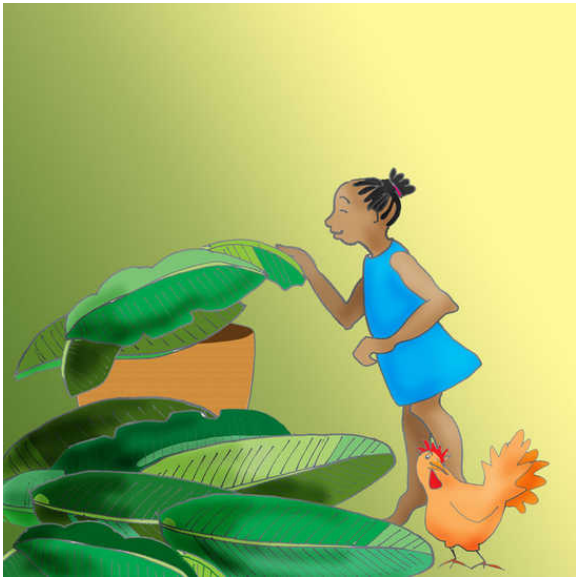
ਅਗਲੇ ਦਿਨ, ਜਦ ਦਾਦੀ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਤੋੜਦੀ ਸੀ, ਮੈਂ ਅੰਦਰ ਖਿਸਕ ਕੇ ਕੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਤਕਰੀਬਨ ਸਾਰੇ ਪੱਕੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਚਾਰ ਕੇਲਿਆਂ ਦਾ ਗੁੱਛਾ ਚੁੱਕੇ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਰਹਿ ਨਾ ਸਕੀ। ਜਦ ਮੈਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਦੇ ਅੰਗੂਠਿਆਂ ਤੇ ਤੁਰਦੀ ਗਈ, ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਦਾਦੀ ਨੂੰ ਖੰਘਦੇ ਸੁਣਿਆ। ਮੈਂ ਕੇਲੇ ਆਪਣੀ ਡਰੈਸ ਦੇ ਓਹਲੇ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਤੁਰ ਗਈ।

ਜਦ ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਆਈ, ਦਾਦੀ ਬਾਹਰ ਚੈਨੀ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਕੋਲ ਨਾ ਟੋਕਰੀ ਸੀ
 ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਲੋਂ, "ਦਾਦੀ, ਹੋ ਖੌਲੀ ਫਿਰੋ, ਮੈਂ ਕੋਲੋਂ ਆਈ, 'ਨਹ' ਖੌਲੀ
 ਖੌਲੀ ਖੌਲੀ... " ਪਰ ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬੜਾ ਆਸ਼ਚਰਿਤ ਸੀ, "ਉਹ ਫਿਰ ਮੇਰੀ ਜੈਸੇ
 ਸਗੋਂ ਫਿਰ ਹਰ ਏਕ ਸਮੇਂ।" ਉਸ ਬਹੁਤ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਸੀ।

ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਦਾਦੀ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਫਿਲਣ ਆਈ, ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਰਾਲੀ
 ਨਾਲ ਕੋਲੋਂ ਚੁੱਕ ਕਰਨ ਗਈ। ਉਸੇ ਰਾਤ ਉਸੇ ਕੋਲੋਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾ। ਮੈਂ ਉਸ
 ਉੱਲਿਆਂ ਅਤੇ ਮਾਪਣੀ ਖੈਸ ਫਿਰ ਕੋਲੋਂ ਆਈ। ਮਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਆਇਆ
 ਆਇਆ, ਮੈਂ ਘਰ ਦੇ ਫਿਰੋ ਸਾਰੇ ਕੋਲੋਂ ਨਾਲ ਕੋਲੋਂ ਆਈ। ਮਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ
 ਮਿੱਠਾ ਕੋਲੋਂ ਮੈਂ ਕੋਲੋਂ ਆਈ।

ਦੇ ਦਿਨ ਬਾਅਦ, ਦਾਦੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਬੈਂਡਰੂਮ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸ ਦੀ ਤੁਰਨ ਵਾਲੀ ਸੋਟੀ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ। ਜਦੋਂ ਹੀ ਮੈਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਪੱਕੇ ਕੇਲਿਆਂ ਦੀ ਮਹਿਕ ਨੇ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ। ਅੰਦਰਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਦਾਦੀ ਦੀ ਵੱਡੀ ਤੂੜੀ ਵਾਲੀ ਟੋਕਰੀ ਪਈ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਕੰਬਲ ਦੇ ਨਾਲ ਢੱਕੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਖੁਸ਼ਬੂ ਨੂੰ ਸੁੰਘਿਆ।

ਦਾਦੀ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਡਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਦ ਉਸ ਨੇ ਬੁਲਾਇਆ, “ਤੂੰ ਕੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈਂ? ਜਲਦੀ ਕਰ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸੋਟੀ ਲੈ ਆ।” ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਤੁਰਨ ਵਾਲੀ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਗਈ। “ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਮੁਸਕਰਾ ਰਹੀ ਹੈਂ?” ਦਾਦੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹਸਾਸ ਦਲਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਜਾਦੂ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ਮੁਸਕਰਾ ਰਹੀ ਸੀ।